

jeg lade staa hen. Det er muligt. Men i alle Tilfælde er det efter min Opfattelse et væsentligt Fremskridt, at der nu fastsættes Bestemmelser i saa Henseende, medens der hidtil slet ingen fandtes. Og jeg er ganske paa det rene med, at den Regel, der nu indeholdes i Lovforslaget, er bedre end den, der var foreslaaet i Landstinget, og som det ærede Medlem nu i sidste Øjeblik anbefaler.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 85 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afholdelse af Fondsbørs.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 8020).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 84 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene om Indkomst- og Formuéskat til Staten af 8. Juni 1912 og 10. Maj 1915.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6712; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 4571 og 4609).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag vil ogsaa de efterfølgende Skattelovforslag kunne omtales.

Ordføreren (*Ivar Berendsen*): Hvis det overhovedet er tilladt at overføre det gamle Heltekvads Ord om, at det er sødt at tænke paa overstandne Besværligheder, paa en saa upoetisk Figur som et Rigsdagsudvalgsmedlem, tror jeg, man maatte tilkende en saadan Ret til Medlemmerne af et Skatteudvalg, som anden Gang i en Rigsdagssamling — dybt uenige om Principperne for Skattelæggelsen og med aldeles forskellige Ønsker med Hensyn til deres Gennemførelse, samlede for at foreslaa 313 Mill. Kr. Skattebyrder i kombinerede direkte og indirekte Skatter, i nye forhøjede eller forlængede Skatter, i Skatter, som delvis faar virkende Kraft indenfor det Skatteaar, hvori vi befinder os — enes med Ministeren og indbyrdes om en enstemmig Indstilling uden Mindretalsændringer. Ledemotivet, der ogsaa genlyder i Betænkningen, har ganske vist været dette: Forhaabentlig er det *sidste Gang*, vi skal til det. Og det er ikke udelukket, at alene den Omstændighed har muliggjort den endelige og fuldstændige Enighed. Men i alt Fald har Udvalget villet give denne Forhaabning et utvetydigt Udtryk ogsaa i Lovteksterne. Samtlige de Love, der vil fremgaa af Folketingets Vedtagelse, ifald Landstinget, hvad vi haaber, følger vore Indstillinger, vil i deres Titel blive betegnet som midlertidige, og i deres Tekst vil der, forsaavidt det ikke er unødvendigt, fordi selve Teksten siger, hvornaar de skal bortfalde, staa, at de bortfalder med Udgangen af Marts Maaned 1921. I Sammenhæng hermed er der — jeg tør ikke sige, hvor mange Gange det er sket før, men det er mange Gange baade skriftligt og mundtligt — af os alle 15 blevet udtalt, at vi har betragtet hele denne Skattelovgivning, der begyndte i 1915 og, som vi haaber, afsluttes nu, som unormale Tidens ekstraordinære Skattelovgivning. Ingen af de Skatter, der her vedtages, binder efter deres Princip og heller ikke efter deres Gennemførelse noget af Rigsdagens Partier med Hensyn til den kommende Skatterevision, om hvilken Udvalget ogsaa enstemmigt udtaler, at det er vor Anskuelse, at den bedste Maade at faa vort Skattesystem gennemgribende revideret paa er den, at hele det danske Skattesystem tilrettelægges samtidig. Ærede Medlemmer vil forstaa, at jeg ikke lægger Skjul paa, at Porcelænet er skørt, men